

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 31.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **350** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на А. Василиева М. срещу ревизионен акт № * от 27.05.2009 г., издаден от Лилия Д П на длъжност инспектор по приходите в ТД на Н. К. в частта относно определения данък по ЗОДФЛ (отм.) за 2003 г. и за 2004 г. ведно с начислените лихви за забава, потвърден с решение № 1490 от 27.10.2009 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – гр. С. П. ЦУ на Н..

В жалбата са изложени подробни доводи за отмяната на ревизионния акт в оспорената му част, като издаден в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Жалбоподателката поддържа, че органите по приходите не са изследвали всички факти и обстоятелства от значение за определяне на задълженията ѝ по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) за процесните периоди – 2003 г. и 2004 г., като не са отчетели сключения между нея и Тициано Партеми договор за заем за сумата от 40 000 евро за закупуване на недвижим имот и съответно, същата сума е преведена по банков път на жалбоподателката на 14.11.2002 г. Счита, че е неточна сумата за начално салдо към 01.01.2003 г. с оглед наличието на парични средства по банковата сметка на жалбоподателката, преведени по договора за заем от 30.10.2002 г. Иска отмяната на ревизионния акт в оспорената му част и присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна – Д. на дирекция „О.“ – гр. С. П. ЦУ на Н., представлявана от юрк. Испиридонова изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на ревизионния акт в обжалваната му част. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд С. град, I отделение, IV състав, като извърши преценка на доводите в жалбата, намира за установено следното от фактическа страна:

Въз основа на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 800511 от 30.12.2008 г., издадена от Д В Ямборска на длъжност началник сектор „Проверки и ревизии”, отдел „Контрол” П. ТД на Н. К., е възложено извършването на ревизия на А. Василиева М. за определяне на задълженията по ЗОДФЛ (отм.) и ЗДДФЛ за периода от 01.01.2003 г. – 31.12.2007 г. ЗВР е връчена на жалбоподателката на 07.01.2009 г.

Резултатите от ревизията са отразени в ревизионен доклад № 800511 от 21.04.2009 г., връчен на ревизираното лице на 07.05.2009 г., срещу който не е подадена възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Със заповед за определяне на компетентен орган № К 800511 от 23.04.2009 г., издадена от Д В Ямборска – началник сектор „Проверки и ревизии” в дирекция „ДОК” на ТД на Н. К. е определена Лилия Д П на длъжност инспектор по приходите в ТД на Н. К. като компетентен да издаде ревизионен акт на А. Василиева М. във връзка с извършена ревизия, по която е съставен ревизионен доклад № 800511 от 21.04.2009 г.

Ревизията приключва с издаване на ревизионен акт (РА) № * от 27.05.2009 г., издаден от Лилия Д П на длъжност инспектор по приходите П. ТД на Н. К., с който са определени следните задължения за довносяне: данък по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) и по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ общо в размер на 173 900,12 лева и съответните лихви в размер на 31 794,78 лева, общо задължение по РА в размер на 205 694,90 лева.

В хода на ревизията е установена липса на доказателства за източника на парични средства за издръжка на живот и за покупка от жалбоподателката на недвижим имот, представляващ УПИ 1, К. 91 по плана на гр. К., С индустриална зона, състоящ се от 10 488 К.м. празно и застроено място ведно с построените върху него сгради, подробно описани в акт през периода 2003 г. и 2004 г. и въз основа на това ревизиращият орган е приел, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК, съгласно който декларираните и/или получени доходи и източници на безвъзмедно финансиране на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период. Прието е също, че за 2007 г. са налице обстоятелства за укрити доходи по чл. 122, ал. 1, т. 2 и чл. 123 от ДОПК с оглед извършената от жалбоподателката промяна в цената на продажба на имота и обстоятелството, че същата е свързано лице с купувача, както и че и данъчната оценка е значително по –висока от продажната цена на имота).

За периода 2003 г. е констатирано, че лицето е направило 1 859,00 лева разходи за издръжката си на живот и 48 000,00 лева вноски за покупка на недвижимия имот или общо 49 859,00 лева срещу декларирани през 2003 г. 0,00 лева доходи. За същия период жалбоподателката не е работила по трудови или други правоотношения, няма получени заеми, доходи от наеми или други. Посочено е, че единствено начално салдо от парични средства към 01.01.2003 г. в размер на 28 000,00 лева – спестявания от възнаграждения за срок от 18 години. Сумата е налична по банковата сметка на лицето, тъй като през 2003 г. титулярът е извършил дт транзакции, които към 31.12.2003 г. от сметката са изтеглени общо 12 342,73 евро или 24 016,85 лева, които са намерили

отражение в приходната част на паричния поток.

Въз основа на тези факти данъчната основа за общия годишен доход за 2003 г. възлиза на сумата от 25 842,15 лева (размера на превишението на разходите) и дължимият данък по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) е за сумата от 6 834,20 лева ведно със съответната лихва по чл. 55 от ЗОДФЛ (отм.).

За периода 2004 г. жалбоподателката е направила 2 023,00 лева разходи за издръжката си на живот и 12 000,00 лева вноски за покупката на посочения имот, общо 140 239,00 лева срещу декларираните доходи 0,00 лева. За същия период лицето не е работило по трудови или други правоотношения, не е получавало доходи от наеми и други. Във връзка с договор за заем от 30.10.2002 г. е получило от заемодателя Тициано Партеми сума в размер на 55 895,75 лева.

П. тези факти данъчната основа за общия годишен доход за 2004 г. възлиза на сумата от 5 674,32 лева и дължимият данък по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) е в размер на 1002,50 лева ведно със съответната лихва по реда на чл. 55 от ЗОДФЛ (отм.).

Срещу ревизионния акт в частта относно определените задължения за 2003 г., 2004 г. и 2007 г. е подадена жалба до директора на дирекция „О.“ – гр. С. с вх. № ТД – 05 – 65 от 12.06.2009 г. по описа на ТД на Н. К.. Сключено е споразумение между страните за удължаване срок аза произнасяне от решаващия орган съгласно чл. 156, ал. 7 от ДОПК (получено от органите по приходите на 13.07.2009 г.). В рамките на удължения срок за произнасяне е издадено решение № 1490 от 27.10.2009 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ – гр. С. П. ЦУ на Н., с което е отменен РА № * от 27.05.2009 г., издаден от Лилия Д П на длъжност инспектор по приходите в ТД на Н. К. в частта на определените задължения по ЗДФЛ за 2007 г. и върната преписката за нова ревизия, като в останалата оспорена част относно задълженията по ЗОДФЛ (отм.) за 2003 г. и за 2004 г. ревизионният акт е потвърден.

В хода на съдебното производство е изслушано и прието заключение до съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от Е. Б. С. със задачи да проследи целия паричен поток за 2003 г. и за 2004 г., като извърши съпоставка между получените и изплатените от жалбоподателката пари в брой за съответния месец и по дати и да се направи заключение дали към всяко плащане е разполагала с достатъчно налични парични средства за извършване на плащането. Поставена е и задача да изследва въпросите с каква сума е заверена банковата й сметка в „Уникредит Булбанк“ на 14.11.2002 г., какво е основанието за плащане; какви парични средства са изтеглени от жалбоподателката за периода от 11.12.2002 г. до 31.12.2002 г. и какви плащания е извършила в касата и банковата сметка на „Тилия“ ЕООД във връзка със закупуване на недвижим имот (с отразяване на точните дати на плащанията и документите за тяхното осъществяване). Вещото лице е отговорило подробно на всеки един от поставените въпроси, като е изследвало приложените към жалбата доказателства и събраните по делото доказателства, както и е извършила проверка в офиса на счетоводителя, обслужващ жалбоподателката. Заключениеето на вещото лице е прието от съда като неоспорено от страните и съдът изцяло кредитира направените в него констатации, като същото е надлежно мотивирано и обосновано съобразно приетите по делото писмени доказателства.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № 1490 от 27.10.2009 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ – гр. С. П. ЦУ на Н. е връчен на

ревизираното лице на 16.11.2009 г., като жалбата до Административен съд С. град е подадена чрез дирекция „О.“ – гр. С. с вх. № 94-00-207 от 30.11.2009 г. Следователно, жалбата на А. Василиева М. се явява подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт в оспорената част, потвърден с решение № 1490 от 16.11.2009 г. на директора на дирекция „О.“ – гр. С. П. ЦУ на Н. е издаден от орган по приходите, разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл. 118, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органите по приходите, посочени в чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция по приходите. Според този текст - чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП органи по приходите са служителите в централното управление и териториалните дирекции на агенцията, заемащи длъжност "главен експерт по приходите", "старши експерт по приходите", "експерт по приходите", "главен инспектор по приходите", "старши инспектор по приходите" и "инспектор по приходите". В случая видно от заповед за определяне на компетентен орган № К 800511 от 23.04.2009 г. на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК е определена Лилия Д П на длъжност инспектор по приходите в ТД на Н. К.. Процесната ЗОКО е издадена от Д В Ямборска, заемаща длъжност началник сектор „Проверки и ревизии“ в дирекция „ДОК“ на ТД на Н. К., която е оправомощена да издава заповеди за възлагане на ревизии и заповеди за определяне на компетентен орган съгласно заповед № 61 А от 07.07.2006 г. на директора на ТД на Н. К.. Ревизионният акт, предмет на оспорване в настоящото производство е издаден от Лилия Д П на длъжност инспектор по приходите в ТД на Н. К.. П. наличието на така описаните доказателства се обосновава изводът, че ревизионният акт е издаден от орган, разполагащ с материална компетентност.

Съдът намира, че жалбата на А. Василиева М. срещу процесния ревизионен акт в частта относно определените задължения по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) и начислените лихви за забава за 2003 г. е основателна по следните съображения:

Видно от установеното по време на ревизията между А. Василиева М. (заемател) и Тициано Партеми (заемодател) е сключен договор за заем от 30.10.2002 г. с правно основание чл. 240, чл. 19 и чл. 22 от ЗЗД, предмет по който е предаването на сума в размер на 40 000 евро, предназначена за закупуване от А. М. на недвижим имот на „Тилия“ ЕООД (в ликвидация). Съгласно т. 2 от договора е предвидено предаването на сумата чрез банков превод в срок от 15 дни от сключването на договора от личната банкова сметка на заемодателя, открита в РИталия по личната банкова сметка на заемателя № *, открита в „Булбанк“ .

Във връзка с придобиването на имота се установява, че на 12.12.2002 г. в Министерство на икономиката е обявен търг с явно наддаване относно продажбата на обособен обект „Бъчварски цех“, част от активите на „Тилия“ ЕООД (в ликвидация), индивидуализиран в утвърдената от ликвидатора тръжна документация. За участие в търга се е явил един кандидат, допуснат до участие – А. Василиева М., спечелила търга за сумата от 98 000,00 лева без ДДС, в т.ч. земя – 51800,00 лева и сгради – 46 200,00 лева. На 12.12.2002 г. е сключен предварителен договор за продажба на имота между

„Тилия” ЕООД (в ликвидация) – Продавач и А. М.- Купувач, с който е определена цена на имота за сумата от 98 000, 00 лева без ДДС, от които 9 800,00 лева Продавачът е получил в брой на касата си на 11.12.2002 г. като депозит за участие в търга, а останалата част от 88 200,00 лева ведно с начисления ДДС купувачът се задължава да изплати на Продавача в срок от три месеца, считано от датата на спечелване на търга – в лева, в брой или по сметката на дружеството. Владението на имота е предадено към момента на сключване на предварителния договор, като е подписан приемо-предавателен протокол.

Прехвърлянето на собствеността на имота е извършено със сключването на нотариален акт № 143, том VI, рег. № 13 516, дело № 990/2006 г. от 14.12.2007 г. между Продавача – „Тилия” ЕООД (в ликвидация) и Купувача – А. Василиева М., в който е записано, че уговорената продажна цена в размер на 98 000,00 лева е изплатена изцяло от Купувача. С нотариален акт № 92, том IX, рег. № 9637, нот.дело № 1524/2007 г. от 20.12.2007 г. имотът е прехвърлен от А. Василиева М. на Тициано Партеми като управител на „Тициано” ЕООД – гр. К..

По отношение на анализа на паричните средства за 2003 г. на жалбоподателката е констатирано, че лицето не е получавало доходи от трудови или други правоотношения, доходи от наеми или друга дейност. Направените разходи за издръжка за 2003 г. възлизат на сумата от 1859,00 лева. За същия период ревизираното лице е направило разходи – вноски за покупка на описания недвижим имот за общата сума от 48 000, 00 лева, както следва: - на 30.01.2003 г. – 5000,00 лева; - на 25.02.2003 г. – 5000,00 лева; - на 24.03.2003 г. – 2000,00 лева; - на 31.03.2003 г. – 5000,00 лева; - на 23.04.2003 г. – 1000,00 лева; - на 21.05.2003 г. – 1000,00 лева; - на 21.05.2003 г. – 7000,00 лева; - на 29.07.2003 г. – 6000,00 лева; - на 03.10.2003 г. – 16 000, 00 лева, като посочените суми са внесени в брой или по банков път по смета на Продавача. Ревизиращите органи са приели нулево начално салдо към 01.01.2003 г., като е прието, че лицето е разполагало с доходи в размер на сумата от 24 016, 85 лева, представляваща изтеглените от банкова сметка в евро № BG49UNCR*17 15, открита в „Уникредит Булбанк” , както следва: - на 24.03.2003 г. – 7000,00 лева; - на 23.04.2003 г. – 1000,00 лева; - на 25.04.2003 г. – 1600, 00 лева; - на 21.05.2003 г. – 8000,00 лева; - на 28.07.2003 г. – 6 416,85 лева. Извършено е съпоставяне между разполагаемите доходи за 2003 г. в общ размер на 24 016,85 лева и направените разходи в общ размер на 49 859,00 лева, като е формиран извода за наличието на недостиг, т.е. за превишение на разходите над приходите за сумата от 25 842,15 лева, която сума е данъчната основа за определяне на дължимия данък по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) в размер на 6 834,20 лева.

Така формираният краен извод за наличието на дължим данък по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) за 2003 г. е необоснован и неправилен. Основателно е твърдението на жалбоподателката, че П. извършване на анализ на паричния поток за 2003 г. органите по приходите не са включили налични парични средства, притежавани от жалбоподателката към 01.01.2003 г. В хода на ревизията данъчните органи са анализирали договора за заем, сключен между Тициано Партеми и А. М. на 30.10.2002 г. за предоставяне в заем на сумата от 40 000,00 евро. Видно от констатациите на вещото лице по приетото по делото заключение по съдебно-счетоводната експертиза, неоспорено от страните на 14.11.2002 г. по банковата сметка в „Уникредит Булбанк” с № * с титуляр А. Василиева М. са постъпили 40 000 евро, като за периода от 11.12.2002 г. до 31.12.2002 г. жалбоподателката е изтеглила сумата от 42 301,77 лева – на 11.12.2002 г. – сумата от 9801,77 лева, от които 9800, 00 лева са внесени на същата

дата в касата на „Тилия” ЕООД като депозит за участие в търг с явно наддаване за закупуване на недвижим имот; - на 13.12.2002 г. – сумата от 10 000, лева; на 28.12.2002 г. – сумата в размер на 22 500, лева (внесени в „ОББ” по банковата сметка на „Тилия” ЕООД – в ликвидация). П. наличието на тези факти, установени въз основа на проверка на събраните по делото доказателства, включително и банкови извлечения следва да се приеме, че към 01.01.2003 г. жалбоподателката е разполагала с начално салдо в размер на 17 501,77 лева (разликата от изтеглената сума от 42 301,77 лева от банковата сметка, по която е преведена сумата в размер на 40 000 евро по договора за заем между Тициано Партеми и А. М. и сумата в размер на 24 800,00 лева, представляваща вноски към „Тилия” ЕООД във връзка със закупуването на недвижимия имот). П. наличието на начално салдо вещото лице е извършило проследяване на паричния поток за 2003 г. – приходи и разходи и е установило, че към датата на всеки паричен разход жалбоподателката е разполагала с достатъчно парични средства, за да го извършва, което опровергава отразеното в ревизионния акт. Освен това установява се различие по отношение на цялата сума за изтеглени парични средства от банкови сметки през 2003 г., доколкото ревизиращите приемат, че А. М. е изтеглила сума в общ размер на 24 016,85 лева (по дати, подробно описани на стр. 12 от ревизионния доклад), а вещото лице е отразило сумата в общ размер на 35 518,39 лева за изтеглени от банкови сметка на жалбоподателката парични средства. Приетата от вещото лице сума в размер на 35 518,39 лева следва да се възприеме като меродавна, тъй като то е извършило цялостен анализ на всички събрани по делото писмени доказателства, както и на представените с жалбата банкови извлечения, от които е видно, че жалбоподателката е изтеглила от банкова сметка № *51714 в „Булбанк” – клон К. на 02.01.2003 г. сумата от 501,54 лева, на 06.01.2003 г. – сумата от 1000,00 лева и на 24.02.2003 г. – сумата от 10 000, 00 лева (или общо в размер на 11 501,54 лева), както и останалите суми по дати и размер съвпадат с установеното в хода на ревизията (за сумата от 24 016,85 лева). Този извод на вещото лице кореспондира на доказателствата по делото, като заключението не е оспорено от ответната страна, както и не е извършено оспорване на представените с жалбата писмени доказателства, в т.ч. и банкови извлечения от сметки, открити на името на ревизираното лице в „Булбанк” . Следователно, така получената от вещото лице сума в размер на 35 518,39 лева (относно изтеглени суми от банкови сметки от лицето през 2003 г.), към която се прибавя и сумата от 17 501,77 лева (като налични парични средства във връзка с получения на 14.11.2002 г. заем в размер на 40 000 евро след приспадане на извършените вноски към „Тилия” ЕООД) или полученият сбор е за сумата от 53 020,16 лева, надхвърлящ направените през 2003 г. разходи в общ размер на 49 859, 00 лева (разходи за издръжка за живот и вноски за закупуване на имота). Получената сума е в размер на 3161, 16 лева, като превишение на приходите над разходите и не е налице недостиг на парични средства, до който неправилен извод са достигнали органите по приходите. В тази връзка съдът намира, че П. извършване на ревизията не са изследвани всички факти и обстоятелства от значение за правата, задълженията и отговорностите на задълженото лице съгласно утвърдените в чл. 3 и чл. 5 от ДОПК принципи на служебното начало и обективност в административното производство. Ревизиращите са отразили наличието на сключен договор за заем между ревизираното лице като заемател и Тициано Партеми като заемодател, но не са изследвали фактите, настъпили преди 01.01.2003 г. с оглед наличието на данни за извършен превод на уговорената като заем парична сума на 14.11.2002 г. и съответно, не са установили наличието на начално салдо към 01.01.2003 г. Едновременно с това в

хода на ревизията е прието, че лицето е притежавало налични средства в размер на 24 016,85 лева през 2003 г. на датите, на които е изтеглило съответни суми от банковата си сметка и които суми са възприети от ревизиращите като разполагаеми средства в брой към датите на теглене от банковата сметка. Необосновано органите по приходите не включват в паричния поток притежаваните от жалбоподателката налични парични средства към 31.12.2002 г. с доказан произход по сключения договор за заем от 30.10.2002 г. след приспадане на извършените вноски за закупуване на имота, направени през м.12.2002 г. към „Тилия” ЕООД (в ликвидация). От ревизиращите не е извършено оспорване на реалното изпълнение на представения договор за заем от 30.10.2002 г., нито оспорване на банковия превод в размер на 40 000, 00 евро по банковата сметка на жалбоподателката, поради което основателно е твърдението, изложено в жалбата, че органите по приходите не са възприели наличието у жалбоподателката на парични средства към 01.01.2003 г., които да бъдат включени като начално салдо в паричния поток за 2003 г. Следователно, от съвкупната преценка на писмените доказателства по делото, подкрепени от извода на вещото лице във връзка със задълженията на А. М. по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) за 2003 г. се обосновава заключението, че за 2003 г. не е налице превишение на направените от жалбоподателката разходи над приходите и не е имало недостиг на парични средства, а към 31.12.2003 г. лицето е разполагало със сумата от 3161,16 лева. Това означава, че не е налице основание за определяне на задължение по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) и ревизионният акт в частта на определения данък в размер на 6834,20 лева и начислените лихви за забава в размер на 4 663,09 лева следва да се отмени като незаконосъобразен.

Във връзка с определеното на жалбоподателката задължение по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) за 2004 г. съдът намира следното:

През 2004 г. лицето не е получавало доходи от трудови или други правоотношения, както и от други източници. Разходите за издръжка са определени от ревизиращите в размер на 2 023,00 лева. През 2004 г. са направени разходи – вноски за закупуване на имота в общ размер на 14023,00 лева съгласно разбивката, съдържаща се в табличен вид по месеци на стр. 16 от ревизионния доклад. Констатирано е, че през 2004 г. във връзка с договора за заем от 30.10.2002 г. жалбоподателката е получила сумата в размер на 7 000 лева на 15.05.2004 г. в брой с разписка и сумата в размер на 25 000,00 евро по банков път на 26.10.2004 г. (и на същата дата А. М. тегли в брой сумата в размер на 48 680,61 лева – левовата равностойност на сумата от 24 890,00 евро). Прието е, че общо недостигът е за сумата от 5 674, 32 лева, която сума е данъчната основа за данъка по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) за 2004 г. и същият е в размер на 1 002,50 лева и съответните лихви за забава в размер на 557,85 лева.

II. изготвяне на заключението относно паричния поток за 2004 г. вещото лице е взело предвид остатъка в размер на 3161,16 лева (от предходната година 2003 г.) като начално салдо – налични парични средства, като е установило наличието на недостиг на парични средства за м.03.2004 г. в размер на 1344, 58 лева, за м.април – в размер на 1168,58 лева, за м. юли 2004 г. в размер на 518,9 лева, за м.август в размер на 687,48 лева и за м. септември 2004 г. – в размер на 856,00 лева, която сума в общ размер е 4575,54 лева. Ревизиращите органи са приели, че недостигът е за сумата от 5 674,32 лева, като не са взели предвид наличните парични средства на жалбоподателката към 01.01.2004 г. в размер на 3161, 16 лева (като превишение от приходите над разходите за 2003 г.).

Незаконосъобразно данъчните органи са приели, че е налице месечен недостиг на парични средства за посочените в ревизионния доклад и акт месеци през 2004 г. и са взели предвид тази сума като данъчна основа за определяне на данък ап очл. 35 от ЗОДФЛ (отм.). В ревизионния доклад органите по приходите са посочили изрично, че за 2004 г. не е налице недостиг (превишение на разходите над доходите на лицето) към 31.12.2004 г., а са приели наличието на недостиг за определени месеци през 2004 г. – за м.01., м. 02, м.03, м. 04 за сумата от 5 674,32 лева. Съгласно заключението на вещото лице наличността на паричните средства към 31.12.2004 г. е за сумата от 44 818,81 лева. Следователно, П. съпоставяне на реализираните приходи и разходи през 2004 г. в края на годината се установява наличието на превишение на приходите над разходите и не е налице недостиг. Съгласно ЗОДФЛ (отм.) отчетният период за целите на този закон е календарната година, което означава, че паричният поток следва да се разглежда за данъчния отчетен период, т.е. за данъчната 2004 г. , а не по определени месеци, текущи през годината. ЗОДФЛ (отм.) не регламентира месечен отчетен период за целите на данъчното облагане, поради което е недопустимо извършеното от органите по приходите месечно проследяване на движението на паричните средства и месечно установяване на недостиг, който да се определя като данъчна основа по чл. 122 от ДОПК.

Следователно, ревизионният акт и в частта относно установеното задължение по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) за 2004 г. следва да се отмени като незаконосъобразен.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателката се дължи присъждане на направените по делото разноски в размер на 450 (четирисотин и петдесет) лева, представляващи заплатена държавна такса в размер на 50 лева и заплатено възнаграждение за вещото лице в размер на 400 лева.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд С. град, I отделение, IV състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. Василиева М. ревизионен акт № * от 27.05.2009 г., издаден от Лилия Д П на длъжност инспектор по приходите в ТД на Н. К. в частта относно определения данък по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) за 2003 г. и за 2004 г. ведно с начислените лихви за забава, потвърден с решение № 1490 от 27.10.2009 г. на директора на дирекция „О.“ – гр. С..

ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ – гр. С. П. ЦУ на Н. да заплати на А. Василиева М. ЕГН *, адрес – гр. К., К. „З.“ № 44, . 5, А. 19 сумата в размер на 450 (четирисотин и петдесет) лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: